

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Stanisław Dąbrowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z powództwa K. Ś.

przeciwko K. Ś. i W. Ś.

o złożenie oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 marca 2005 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 listopada 2004 r.,

sygn. akt II Ca (...), II Cz (...)

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 15 listopada 2004 r. odrzucił apelacje wniesione przez powoda i jego pełnomocnika od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 20 kwietnia 2004 r.

Powód wniósł apelację w dniu 8 lipca 2004 r. Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 369 k.p.c. apelację wnosi się w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeśli natomiast strona nie zażądała sporządzenia uzasadnienia w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia. Powód nie złożył wniosku o doręczenie wyroku z dnia 20 kwietnia 2004 r. z uzasadnieniem, apelacja złożona w dniu 8 lipca 2004 r. wniesiona została z przekroczeniem

ustawowego terminu do jej złożenia. Apelacja wniesiona po upływie terminu podlegała odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c.

Apelacja radcy prawnego J. L. działającego jako pełnomocnika powoda złożona została w terminie, ale J. L. oświadczył na rozprawie apelacyjnej, że pozostaje w stosunku pracy w spółce cywilnej od dnia 1 stycznia 2004 r. Z uwagi na to, że w świetle art. 8 ustawy o radcach prawnych radca prawny może świadczyć pomoc prawną osobom fizycznym tylko w ramach wykonywania zawodu w kancelarii radcy prawnego lub w spółkach, o których mowa w § 1 cytowanego przepisu bez jednoczesnego pozostawania w stosunku pracy, Sąd Okręgowy uznał, że radca prawny J. L. podejmował czynności procesowe jako pełnomocnik powoda nie mogąc nim być. W konsekwencji Sąd Okręgowy odrzucił apelację w oparciu o art. 373 k.p.c. jako pochodzącą od osoby nieuprawnionej do jej wniesienia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 386 § 2 k.p.c. Podniósł, że wadliwość pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu J. L. dotyczyła także postępowania przed Sądem pierwszej instancji, co spowodowało nieważność tego postępowania. Zdaniem skarżącego Sąd Okręgowy powinien stosując się do przepisu art. 386 § 2 k.p.c. rozstrzygnąć w jakim zakresie postępowanie przed Sądem pierwszej instancji jest związane z działaniem wadliwie umocowanego pełnomocnika, a następnie uchylić zaskarżony wyrok i znieść postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Zgodnie z art. 378 k.p.c. Sąd drugiej instancji w granicach zaskarżenia bierze z urzędu pod uwagę nieważność postępowania, stosownie zaś do art. 386 § 2 k.p.c. w razie stwierdzenia nieważności postępowania uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie dotknięte nieważnością i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania. Jednakże apelacja wniesiona po upływie przepisanej terminu lub niedopuszczalna z tego względu, że została wniesiona przez osobę nieuprawnioną podlega na mocy art. 370 k.p.c. lub art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. odrzuceniu a limine. W takim wypadku nie ma możliwości jej merytorycznego rozważania w jakimkolwiek zakresie, także w aspekcie tego czy zachodzi nieważność postępowania.

Z powyższych względów na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 393¹⁸ § 3 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.